

Rollen Herbert ur Dan Då Dan Dog av Rasmus Lindberg

(Hunden Dan går på promenad med Herbert och är kopplad med ett osynligt koppel)

Herbert

Ja, om det bara hade börjat där. Om det bara inte hade börjat långt, långt tidigare. Om det, om det, om jag, om jag bara hade gjort lite roligare saker när jag var yngre. Om jag bara inte gått läkarlinjen. Om jag bara inte var förkyld hela tiden. Om jag bara, bara blivit utbjuden någon gång och om jag i så fall vågat säga ja. Om jag bara inte hade hetat Herbert. Herbert? Om jag bara hetat något annat. Om det bara inte var så att så fort man vågade sig utanför dörren så slog livet en över fingrarna tills man inte tordes göra annat än ta sin hund på långa promenader. Om det bara hade funnits lite medkänsla i världen. Kom hit! *(rycker hårt i det osynliga koppellet)*

Sluta! Fy! Om folk bara kunde fundera över någon annan än sig själv nån enstaka gång, men nej det är "mig" och "mina" behov hela tiden. Om man skulle tillåta andra att ha behov istället för att kräva att dom skulle uppfylla ens egna hela tiden! Om det bara hade funnits lite medkänsla i världen! Vad sa jag kom HIT! *(rycker hårt i det osynliga koppellet)*

Men hundjävvel! Sluta! Nu slutar du, annars klappar jag till dig! Hör du det!

Och om, om, om! OM jag bara inte gick och ältade allt som gick åt skogen hela tiden, varje dag, jämt och ständigt, då hade det kanske inte gått så fel till slut OCH NU ÄR JAG SÅ JÄVLA LESS PÅ DIG! KOM HIT! *(rycker hårt i det osynliga koppellet)*

Vad gör du! Vad gör du! Håller du på och äcklar dig SLUTA! Sluta säger jag!

(slår till Hunden Dan)